

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er da underligt, at folkeretsekspertter i både Danmark og udlandet, regeringer, Romano Prodi, stort set alle – bortset fra den danske, amerikanske og britiske regering – er enige om, at det her holder ikke folkeretligt.

Lad mig citere Jens Elo Rytter, som tidligere har arbejdet i DUPI med de her ting. I går sagde han til Ritzau:

Kl. 10.20

»Konsekvensen af notatet kørt ud i sin absolutitet vil være, at ethvert land, som mente, at Irak ikke havde overholdt de gamle våbenhvileforpligtelser, bare selv kunne gribe til magt, fordi der ligger en stående, ikke tidsbestemt bemyndigelse fra 1990 og 1991.«

Det er netop det, der er pointen: der skal være en konklusion, før man kan sige, det bliver meningsfyldt, at suspensionen er ophævet.

Men for at få klarhed over det vil jeg godt spørge regeringen: Vil man være villig til, at uafhængige folkeretsekspertter får mulighed for at vurdere det notat? Kan befolkningen få den sikkerhed, der ligger i, at man ikke skal være afhængig af det stykke politiske bestillingsarbejde, som vi mener det er? Regeringen kan jo argumentere imod det, hvis den vil, men kan uafhængige folkeretsekspertter få en mulighed for at foretage en vurdering, så dette Folketing og befolkningen kan få større sikkerhed om det folkeretlige grundlag for den militæraction?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen, og så får udenrigsministeren lejlighed til at svare. Så bliver der en runde til, og så vender vi tilbage til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Den ene fejl, som udenrigsministeren begår, er, at han godt nok helt klart erkender, at Sikkerhedsrådet ophævede muligheden for magtændelse. Den mulighed blev suspenderet, og deri ligger jo ganske klart, at den kun kan komme tilbage, hvis Sikkerhedsrådet beslutter det. Men det besluttede Sikkerhedsrådet lige nøjagtig ikke, og derfor er det korte af det lange, at juran ikke er i orden.

Det andet er, at den danske regering har et langt mere vidtgående krigsmål end det, der nogen sinde har været nævnt i nogen som helst FN-resolution. Man vil ikke alene starte en krig,

uden at Sikkerhedsrådet har ophævet restriktionerne, og det er det ene lovbrud. Det andet lovbrud er, at man har tiltaget sig retten til selv at bestemme, hvad den krig skal føre til, og hvad den skal bruges til. Det er alt muligt andet, end der nogen sinde har været omtalt i nogen FN-resolution, så det, man begår, er en dobbelt ulovlighed. Man tiltager sig en ret, man ikke har, til at føre krig, og man tiltager sig en ret, man heller ikke har, til at føre en hvilken som helst krig med et hvilket som helst formål til hver en tid.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker hr. Frank Jensen, fordi han bragte citatet fra Politiken ind i debatten. Jeg er noget forbløffet over, at man kan få det ud af citatet, man fik, og derfor er jeg glad for at få lejlighed til at præcisere det.

Det, jeg siger – og jeg står fuldstændig ved citatet, for det er meget klogt sagt, og det er også meget rigtigt sagt – er, at Sikkerhedsrådet afgør, om 1441 er nok. Det er dét, der menes med forankring i FN. Nu er vi i den situation, at Sikkerhedsrådet ikke har truffet nogen ny afgørelse, efter den sidste mulighed for at lade sig afvæbne fredeligt blev givet Saddam Hussein med 1441.

Der er altså ikke truffet nogen ny afgørelse, og vi har aldrig udbedt os en second resolution, som det hedder, i denne situation. Vi har sagt, at Sikkerhedsrådet afgør det, og når Sikkerhedsrådet ikke afgør, om 1441 er tilstrækkelig, er vi tilbage ved 1441, som henviser til alle de øvrige. Sådan sagde man også i 1998, og det betyder, at så må hvert land træffe beslutning.

Det er jo sådan, sagt til hr. Keld Albrechtsen, at FN ikke har nogen stående hær. FN skriver altid i sine resolutioner, at de beder det internationale samfund om at foretage det fornødne. Sikkerhedsrådet siger ikke i sine resolutioner, at FN beder det og det og det og det og det land om at gøre det. Rådet beder verdenssamfundet om at gøre det, og det vil sige, at så må der være den koalition af lande, som vil gøre det for FN.

Jeg står ved citatet, men jeg mener, at Politiken misbruger det. Når der ikke træffes en ny og anderledes beslutning, gælder den gamle beslutning. Sådan er det i enhver forening. Er man ikke blevet enig om noget andet, er det det, man sidst er blevet enig om, der gælder, og derfor mener jeg faktisk, at udtalelsen er rigtig. Jeg beklager meget, at Sikkerhedsrådet har bragt hele omverdenen i den situation, Sikkerhedsrådet har, ved ikke at komme frem til en samlet kon-